

"І сталося, як благословляв їх, став віддалятися від них і підноситись на небо"

Луки 24:51

"...Цей Ісус, узятий від вас на небо, так прийде, як бачили ви Його, коли Він відходив на небо"

Дії 1:11

Була нелегкою для учнів та пора.
Зібрав Христос усіх уже востаннє.
І не Єрусалим, а ця гора
Сьогодні свідок їхнього прощання.

"Чи відбудуєш царство у цей час,
Щоби Ізраїль знов міг процвітати?" -
Питали, бо хотілося не раз,
Щоб дійсністю бажання могли стати.

Але Ісус сказав до них: "Не вам,
Те, що в Отцівській владі, розуміти,
Та Я Святого Духа силу дам,
Щоб всім могли про Мене сповістити".

І підніматись став у неба синь,
Благословляючи, простерши руки.
Господь. Месія. Вчитель. Божий Син.
О, як з Ним не хотілося розлуки!

Можливо, пригадалось все тоді:
Отих зцілив, там - воскресіння чудо,
А там Петро іти міг по воді!
А потім розп'яли жорстокі люди...

І вже коли надії згасли всі,
Прийшов до них, з любов'ю мовив: "Мир вам!"
І ті ж слова: "Благу всім вість несіть,
А Я Святого Духа силу дам".

Дивились пильно у безкраю даль.
Чи розгубились, далі що робити,
Чи просто у серцях була печаль,
Що залишив їх люблячий Учитель.

Та враз з'явилися ангели їм два,
Посланці неба у одежі білій.
Які ж були відрадні їх слова,
Що і серця, і душі звеселили!

Вознесіння - Джерело

Написав Юлія Тонего

П'ятниця, 15 травня 2015, 06:29

Господь Ісус прийде із неба знов,
Так само, як це бачили сьогодні!
Яка ж велика є Його любов,
Й надії їхні не даремні жодні!

Вже радісні ішли в Єрусалим
Чекати обітниці сили з неба,
Щоб сповістити, як казав, усім,
Що кличе грішників Ісус до Себе.

А ми чекаємо отак Христа,
Як ті, хто були першими у Нього?
Чи радістю наповнені серця?
Чи довіряємось отак ми Богу?

Чи обітниця сили є у нас,
Щоб справи Божі ми могли робити
І жити так, як Він учив весь час,
В гріховній темряві щораз світити?

Чи спішимо ми свідкувати всім
Про милість, прощення і про спасіння,
Й що скоро знову зустріч буде з Ним?
Виконуємо Боже повеління?

О Церкво дорога, недовго вже
Томитися на Господа чеканням.
Поглянь довкола: промовляє все,
Що наші дні таки уже останні.

Тому сповняйся Духом, пламеній
І будь у ділі Божому старанна,
Щоб мить, коли прийде Спаситель твій,
Була для тебе радісна й жадана.